

ledes at det ikke er nødvendigt at paakalde Rigsdagens Medvirkning for at imødekomme de Krav, der stilles i Henhold til fremmede Landes Plantesygdomslovgivning, ved Indførsel af levende Planter og Plantedele.

Man skal i saa Henseende henvise til de Vanskeligheder, der opstod, da De Forenede Stater i Nordamerika i Februar 1914 opstillede Krav om, at Kartoffler, der indførtes til Staterne, skulde være ledsaget af Sundhedscertifikater, og Landbrugsministeren, der ikke havde en Bemyndigelse som her nævnt, var nødsaget til at forelægge Rigsdagen Forslag til Lov angaaende Udførsel af Kartoffler til De Forenede Stater i Nordamerika og faa det vedtaget i begge Rigsdagens Ting i Løbet af 1 Dag.

Af Hensyn til Udstedelsen af de Sundhedscertifikater, som udkræves i Henhold til fremmede Landes Plantesygdomslovgivning, vil en Inspektion ved Udførsel herfra Landet af levende Planter eller Plantedele ikke altid være tilstrækkelig, men det vil i givet Tilfælde være nødvendigt, at der i Vækstperioden foretages en Undersøgelse i de paagældende Gartnerier eller Planteskoler af de paagældende Kulturer, jfr. Bilag 1.

ad § 3.

Det for Tiden bestaaende „Landbrugsministeriets Tilsyn med smitsomme Plantesygdomme“, der raader over en Stab paa ca. 40 Inspektører (hovedsagelig Planteavlskonsulenter) i Landets forskellige Egne, vil kunne medvirke ved Gennemførelsen af Lovforslagets Bestemmelser, saaledes at det heromhandlede Lovforslag, bortset fra noget forøgede Kontor- og Rejseudgifter for fornævnte Tilsyn, ikke vil medføre nogen Udgift for Statskassen.

ad § 4.

Som ovenfor, i Indledningen til disse Bemærkninger fremhævet, er det af største Vigtighed hurtigt og virksomt at kunne indkredse og nedslaa et truende Angreb. Den første Forudsætning herfor er, at Efterretning om Angrebets Tilstedeværelse kommer til Myndighedernes Kundskab. For

at opnaa dette har man i Norge i fornævnte Lov om Bekæmpelse af Skadedyr og Skadedyr af 21. Juli 1916, § 4, paalagt Jordbrugeren én Anmeldelsespligt, idet enhver Bruger af Jord eller Skov er forpligtet til at underrette Myndighederne, saafremt der paa hans Ejendom optræder Insekter eller Sygdomme, som antages at være omfattede af Loven. Medens nærværende Lovforslag iøvrigt i sine almindelige Principper slutter sig til fornævnte norske Lov, har man dog ikke ment at burde stille saa strenge Fordringer, idet man har lagt Hovedvægten paa, at Smitte i Almindelighed ikke vil blive spredt, saafremt ingen Planteprodukter af Værtplantens Art fjernes fra Ejendommen. Dette Synspunkt er ogsaa knæsat i engelsk Plantesygdomslovgivning (The destructive Insects and Pests order of 1922, § 6: The sale of diseased Plants order of 1922, § 5).

ad § 5.

De i denne Paragraf fastsatte Regler for Erstatning og Godtgørelse er udformede efter samme Principper som i Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 14. April 1920, §§ 8 og 19. Ligesom der ydes Ejeren Erstatning for de Husdyr, som nedslaas, bør der ogsaa gives ham Erstatning for Afgrødetab, der paaviseligt skyldes Indgreb i Henhold til nærværende Lovforslag. Endvidere bør Udlæg til Desinfektionsmidler og lign. kunne godtgøres Ejeren, hvad enten Talen er om Husdyr eller Kulturplanter. Derimod bør der ikke kunne tillægges Ejeren nogen Erstatning for det Arbejde, der paalægges ham, sml. Lov af 14. April 1920 § 19.

Alle Udgifter, der maatte flyde af nærværende Lovforslags Bestemmelser om Indførsel og Udførsel af Planter eller Plantedele, maa derimod bæres af henholdsvis Importør og Eksportør. Dette falder ogsaa sammen med de Bestemmelser, der for Tiden gælder her i Landet ved Indførsel og Udførsel af Kartoffler saavel som med Bestemmelserne i engelsk og amerikansk Plantesygdomslovgivning.